

lysning til Magasinerne; men Resten af Oliebeholderne er afleveret til Hærens Tøjhus. Det ærede Medlem sagde endvidere noget om Grundplader og Bolte, som var fundet ude paa Pladsen et Sted. Det drejer sig maaske om nogle Tapnøgler og nogle Frontplader og Bolte, der henhører til Rekylgeværer fra Tune-Stillingen, men som gik tabt ved Rømningen af en enkelt Stilling i Vinteren 1918—19. Men det drejer sig i alt Fald kun om Materiel, som det paa-hviler Hærens tekniske Korps at vedligeholde, og som ikke henhører under Landbefæstningen.

Saaledes ligger dette Forhold, og jeg forstaaer neppe, hvordan det ærede Medlem Hr. Stauning kunde rette dette Spørgsmaal, om det, da ikke alting er sprængt i Luften og ikke endnu alting er flyttet fra Landbefæstningen, er Mening, at man ved given Lejlighed vil sætte Fæstningen i Kraft igen og benytte den. Efter alt, hvad der er raseret derude, efter alt, hvad der er foretaget i Overensstemmelse med Cirkulæret af 1920, forekommer det mig, at der skal en vild Fantasi til at tro, at nogen kunde finde paa igen at optage Fæstningen som et Led af Forsvaret. Derom kan der ikke være Tale, og derfor kunde det ærede Medlem have sparet sig Ulejligheden med at anføre det.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen spurgte mig, om det var rigtigt, hvad han fra en Kilde, som han ansaa for paalidelig, havde faaet at vide, at man havde anskaffet, jeg hørte først det ærede Medlem sige 17 000 Geværskæfter, men saa blev det rettet til, hvad der ogsaa staar i Tidenden, 7 000 nye Skæfter til Geværer. Jeg skal dertil sige, at der er ikke købt Geværskæfter, men der er købt Emner til Skæfter, der kan forarbejdes og bliver forarbejdet herhjemme af vore egne Arbejdere. Disse Emner til Geværskæfter er ikke købt specielt med en ny Fabrikation for Øje, men fordi Tøjhusets Beholdninger var blevet udtømt under Krigen, og der maatte tilvejebringes en Lagerbeholdning, idet der aarlig forbruges mellem 400 og 500, og disse Dele kan ikke købes her i Landet. Naar Partiet er blevet forholdsvis stort, skyldet det dels, at Skæfterne skal lagres i 3—4 Aar, for at de færdige Skæfter ikke skal kaste sig under Brugen, hvorved Geværet mister sin Skudsikkerhed, men dels ogsaa den Omstændighed, at Købet var særdeles fordelagtigt, idet Prisen, leveret ved Hærens Tøjhus, var ca. 1 Kr. 65 Ø. pr. Stk., medens Tilbud fra anden Side laa mellem 10 og 13 Kr. af Fabrik. For-

arbejdelsen af disse Emner vil finde Sted paa Hærens Tøjhus, saaledes at Arbejdet ikke undrages vore egne Arbejdere.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo har udtalt forskellige Ønsker angaaende Forholdene ved Graadyb, særlig Ønsket om, at Fyrskibet skulde flyttes fra den Plads, hvor det nu ligger, ud, hvor Fiskerne gerne vilde have det. Men det er ikke alene Hensyn til Fiskerne, som her maa tages i dette Forhold. Alle Førerne for Rutebaade, der er i Fart mellem Esbjerg og England, har udtalt et meget indtrængende Ønske om, at Fyrskibet maatte blive, hvor det er. Paa Grund af de afvigende Meninger er Spørgsmaalet blevet drøftet meget nøje, og Resultatet er blevet, at Fyrskibet har beholdt sin tidligere Plads. Men af Hensyn til Fiskernes Ønske om bedre Belysning er der blevet udlagt Lys- og Fløjtetønder, som man mener er tilstrækkeligt til at oplyse Farvandet. Det ærede Medlem mente, at man kunde lave et Fyrskib til og lægge det ud paa det af Fiskerne ønskede Sted og beholde det tidligere af Hensyn til Rutebaadene mellem England og Esbjerg paa det Sted, hvor det nu ligger. Men det vil blive en dyr Historie. Anskaffelsen af et saadant Fyrskib vil koste op mod 1 Mill. Kr., og Omkostningerne ved den aarlige Drift vil være mellem 80 000 og 90 000 Kr., og det mener jeg er for dyrt. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Slugen, som det ærede Medlem omtalte, er oplyst med 3 dertil udlagte Lystønder. Ganske vist vilde et Fyrskib være bedre, men af Hensyn til den store Bekostning tør jeg ikke tilraade at følge det ærede Medlem.

Det ærede Medlem ønskede endvidere, at Fyr- og Vagervæsenet skal henlægges til Handelsministeriet. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem dør er i Overensstemmelse med Esbjergfiskernes Ønsker. Jeg har Fornemmelsen af, at de er godt nok tilfredse med Udførelsen af dette Arbejde og det Tilsyn, der foregaar under de nuværende Forhold, hvor Fyr- og Vagervæsenet hører ind under Marineministeriet. Jeg tror ikke, man vil opnaa nogen Fordel ved at flytte disse Institutioner til Handelsministeriet. Imidlertid er det et Spørgsmaal, der altsaa kan overvejes. Jeg tror imidlertid, at disse to Institutioner styres dygtigt og godt af det Personale i Marinen, der hidtil har ledet og besørget disse Stillingers Udførelse. Efter de Erfaringer, jeg har kunnet gøre, har de gjort det fuldt ud tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Hegelund-